

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie*(11 juni 2002)*

In het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vraag P-1119/02 van het geachte parlementslid ⁽¹⁾ heeft de Commissie aangegeven dat zij in contact stond met de deskundigen van de regeringen van de verschillende lidstaten, met name Nederland, om in detail de kenmerken te bespreken van de socialezekerheidsprestaties die staan vermeld in de lijst van bijlage II bis van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽²⁾.

Deze contacten zijn nog aan de gang en de Commissie heeft nog geen beslissing genomen over de precieze inhoud van het voorstel dat zij voornemens is goed te keuren. De conclusies over het eventuele standpunt van de Commissie terzake, die de heer Hoogervorst, Nederlands staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, zou hebben getrokken uit de contacten op het niveau van de diensten, lijken bijgevolg voorbarig te zijn.

⁽¹⁾ PB C 205 E van 29.8.2002, blz. 254.

⁽²⁾ PB L 149 van 5.7.1971.

(2003/C 52 E/083)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1482/02
van Massimo Carraro (PSE) aan de Raad***(22 mei 2002)*

Betreft: Madagascar

Madagascar verkeert al twee maanden lang in een situatie die verdacht veel op een burgeroorlog begint te lijken, om de uitslag te verwerken van de verkiezingen van 16 december jl. die, ondanks allerlei vertroebelingen die bewerkt zijn door dictator Ratsiraka, zijn uitgelopen op een overwinning van Ravalomanana.

De internationale gemeenschap heeft het tot dusver helaas niet aangedurfd de ernst van de gebeurtenissen op Madagascar krachtig te veroordelen. Bescherming van de rechten en de beschaving is in het land echter moedig aangepakt door missionarissen, vooral die van de orde van de Ursulinen die al sedert 1960 in Madagascar werkzaam zijn.

Daarom luidt de vraag of de Raad kan meedelen wat de Europese Unie denkt te gaan doen om de democratie te herstellen en te voorkomen dat de toestand in Madagascar nog erger wordt.

De zusters Ursulinen en veel andere Europese missionarissen verrichten in Madagascar belangrijk en delicaat werk. Kan de Raad meedelen hoe de Europese Unie het werk van deze religieuzen waardeert die zich inzetten voor bescherming van de democratie en de slachtoffers van het conflict?

Antwoord*(5 november 2002)*

De Europese Unie heeft de recente ontwikkelingen in Madagaskar na de presidentsverkiezingen aandachtig gevolgd. Reeds op 17 april gaf zij een eerste verklaring uit, waarin ze haar bezorgdheid over de verslechtering van de situatie in Madagaskar uitsprak en de gewelddadige gebeurtenissen en schendingen van de mensenrechten veroordeelde.

Toen de situatie in een impasse verkeerde, nam de EU met voldoening nota van het initiatief dat de OAE en de VN, met medewerking van de presidenten Wade, Kerekou, Gbagbo en Chissano, hadden genomen en dat leidde tot het akkoord dat op 18 april in Dakar door de heren Ratsiraka en Ravalomanana is ondertekend. Toen de EU vaststelde dat de uitvoering van het akkoord uitbleef en dat het geweld op het eiland weer toenam, gaf de EU in een nieuwe verklaring op 8 mei te kennen dat zij het besluit van bepaalde provinciegouverneurs om de onafhankelijkheid van hun provincies uit te roepen betreunde en zij verklaarde ervan overtuigd te zijn dat het akkoord van Dakar nog steeds het juiste kader is om tot een oplossing te komen. De Afrikaanse Unie wees er in een besluit van 9 juli 2002 met klem op dat het noodzakelijk en urgent is verkiezingen te organiseren en institutionele regelingen voor de overgang te bepalen.

De Europese Unie sprak, van haar kant, in haar verklaring van 11 juli 2002 haar steun uit voor president Ravalomanana en verklaarde zich bereid de voorbereiding van de door hem aangekondigde parlementsverkiezingen en het verzoeningsproces te ondersteunen. Zij zal voorts een aanzienlijke bijdrage leveren aan de wederopbouw van Madagaskar.

Op 26 juli 2002 nodigden de Wereldbank en de UNDP de donors uit voor een bijeenkomst in Parijs, met het oog op de bevordering van de wederopbouw van Madagaskar. De Europese Commissie nam aan deze bijeenkomst deel.

(2003/C 52 E/084)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1518/02
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2002)

Betreft: Vogelreservaat in de delta van de Umeålv

Een vogelreservaat in de delta van de Umeålv in Noord-Zweden wordt deel van het Natura 2000-netwerk van de EU. De meningen over de omvang van het beschermde gebied lopen uiteen. Tegelijkertijd is de aanleg geprojecteerd van een nieuwe spoorweg, de Botniabaan, die aansluiting geeft op het nieuwe gebied. Naar verluidt onderzoekt de Commissie of dit voorgestelde project verenigbaar is met het reservaat.

Acht de Commissie het voorgestelde project aanvaardbaar en bevindt het zich naar haar mening buiten het te beschermen gebied? Kan zij, indien zij terzake nog geen besluit heeft genomen, mededelen wanneer dit tegemoet kan worden gezien?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(12 juli 2002)

De Commissie heeft van de Zweedse regering een verzoek ontvangen voor een advies, overeenkomstig artikel 6, lid 4, van de habitatrichtlijn⁽¹⁾, inzake de aanvaardbaarheid van de „dwingende redenen van groot openbaar belang” die de aanleg rechtvaardigen van de Botniabaan (de Bothniaspoorlijn) vlakbij de Umeålvdelta, die is aangewezen als een speciale beschermingszone/gebied van communautair belang (SBZ/GCB). Gedurende de daarop volgende discussies en vergaderingen met de Zweedse regering heeft de Commissie opgemerkt dat er verschillende klachten lopen wegens een te beperkte omschrijving van de Umeålvdelta-SBZ/GCB en dat de Commissie derhalve pas haar advies kan geven na bijkomende inlichtingen van de Zweedse regering over de wetenschappelijke basis voor haar keuze van de grenzen van het aangewezen gebied. De Commissie heeft de Zweedse regering dan ook verzocht het volledige dossier toe te zenden om op die basis haar advies te kunnen formuleren. Dit omvat een gedetailleerde analyse van het milieueffect op het gebied in kwestie, de behandeling van mogelijke alternatieven en de redenen waarom in dit geval „dwingende redenen van groot openbaar belang” worden aangevoerd. Overeenkomstig de informatie waarover de Commissie momenteel beschikt, wordt dit materiaal momenteel bijeengebracht. De Commissie kan haar advies geven na ontvangst en studie van het desbetreffende materiaal.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

(2003/C 52 E/085)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1525/02
van Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) aan de Commissie

(3 juni 2002)

Betreft: Voorlichtingscampagne van de Europese Unie met het oog op de invoering van de euro in het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Denemarken

De overgrote meerderheid van de burgers van de drie EU-lidstaten die niet tot het eurogebied behoren (Verenigd Koninkrijk, Denemarken en Zweden) is ervan overtuigd dat de eenheidsmunt uiteindelijk ook in hun land zal worden ingevoerd.